

Cal entendre el patrimoni de manera ampla i transversal. No inclou únicament els continguts inventariables de la història. Cal introduir-hi els símbols intangibles, la història oral, els costums a partir dels quals s'organitza i expressa la ciutat.

Però, a més, les accions de la nostra contemporaneïtat, esdevenen patrimoni real de tal manera que la construcció d'una identitat ciutadana ve determinada també per l'actuació dels signes diferencials d'una comunitat: el seu mobiliari urbà, les xarxes informatives, la cultura administrativa, l'estructura comercial.

L'increment de la identitat sabadellenca ha de ser un objectiu global de cadascun dels diferents sectors actius de la ciutat.

e. La cultura és un discurs de transversalitat.

La cultura no pot dissociar-se de la globalitat d'elements que configuren la vida municipal i, per tant, totes i cadascuna de les àrees de gestió en què puguem dividir l'acció de govern municipal són, d'alguna mesura, àrees de cultura.

Certament, la política cultural entesa com l'administració del patrimoni, dels equipaments i dels programes de suport i promoció de la cultura, té una especificitat concreta i cada cop més important. Però aquest és simplement un aspecte de la vida cultural.

Cada acció municipal, cada acte de la societat civil i dels sectors econòmics de la societat té una gran connotació cultural.

La gestió urbanística, la gestió econòmica i fiscal, el món de l'esport, les accions en el camp de la participació, dels serveis socials i la sanitat, i evidentment tot allò que des del municipi es pugui aportar a la renovació i a l'increment de la qualitat de l'ensenyament, tenen una intencionalitat cultural que cal abordar amb coneixement i amb una direcció única.

1.2. CONSIDERACIONS GENERALS I PARTICULARS SOBRE SABADELL.

Les polítiques culturals no poden abstraure's d'un context general que les condiciona i les justifica. Però no es tracta solament de remarcar l'existència d'un marc polític i ideològic dins el qual poder situar una determinada estratègia cultural. La mateixa realitat cultural té unes dinàmiques particulars que cal tenir molt presents per tal d'articular una política coherent i adequada.

De la mateixa manera, la ciutat, el territori on se situa una determinada política cultural, té unes característiques particulars, una història, una composició social, una situació geogràfica, que la condiciona.

En aquest sentit convé reflexionar sobre alguns dels elements que actuen en sentit positiu o negatiu sobre la ciutat, ja que la determinació dels objectius i de les estratègies a seguir els haurà de tenir en compte per tal d'assegurar una adequada obtenció de resultats.

a. En relació a l'entorn general del país i a les principals tendències del món de la cultura.

a.1. Els punts forts (elements positius que cal tenir en compte, en la mesura en què actuen favorablement sobre les polítiques culturals):

1. *L'increment del prestigi de les segones ciutats i del nivell de qualitat de vida. Com a conseqüència existeix un increment de la vida cultural en tots els aspectes.*
2. *L'esclat de la cultura com a espai de consens social. L'activitat cultural ha pres les funcions de catalitzador del nivell de progrés i benestar de les societats. D'altra banda, cada cop més, l'art i la cultura tenen més un component interclassista i integrador.*
3. *Una participació major del sector privat en el finançament de la cultura, afavorit sens dubte per una legislació menys restrictiva en els terrenys fiscal i associatiu.*
4. *Un increment de la professionalització de la vida cultural i dels professionals que la gestionen. Aquest punt permetrà assolir una tecnificació i una rigorositat major en la planificació i la gestió cultural.*
5. *L'aparició de nous models associatius amb vocació de servei públic, dotats d'estructures de funcionament cada cop menys burocràtiques i voluntaristes.*
6. *La consolidació d'un espai comunicatiu transnacional que permet l'accés immediat a la informació (independentment d'on és generi), la circulació dels productes i dels models de gestió.*

a.2. Punts febles (elements negatius que cal tenir en compte, en la mesura que dificulten l'articulació de les polítiques culturals).

1. *Una clara tendència a la vulgarització i estandarització de l'art i de les manifestacions culturals en general. Aquesta tendència es manifesta tant per l'impacte del creixent poder massificador dels mitjans de comunicació, com pel pes dels imperatius propis del mercat.*
2. *Consolidació d'una capa social il·letrada i culturalment inactiva. La societat dels dos terços demostra, en bona part, que l'existència d'un substrat social marginal té característiques estructurals i no pas conjunturals.*
3. *Producte dels dèficits infraestructurals del nostre país, hi ha una tendència a la hiperconcentració d'inversions i propostes singulars a les grans capitals.*
4. *Predomini de les estratègies de l'oferta per sobre de les de creació de demanda. Cada cop és més freqüent observar com determinats processos de creació de mercat s'articulen amb total independència de la vàlua real del producte cultural.*
5. *Pèrdua d'importància dels valors ideològics.*
6. *Una persistent separació dels programes educatius respecte dels culturals produïda, en bona part, per la incapacitat de superar les limitacions del treball amb objectius immediats.*

b. En relació a Sabadell i a les seves principals característiques.

b.1. Factors favorables.

1. *La situació geogràfica. Sabadell es troba situada en un punt estratègicament important. Des de molts punts de vista podem observar Sabadell com un bon exemple del que nomenem segones ciutats. La proximitat de Barcelona li permet beneficiar-se de la seva oferta de serveis i alhora disposar d'un nivell de qualitat de vida considerablement important.*
2. *La xarxa de comunicacions entre Sabadell i els diferents punts neuràlgics del país es excel·lent. Això permet dirigir una part*

important de la vida cultural local a un públic potencial superior al de la ciutat.

3. *La piràmide social de Sabadell és força equilibrada igual que el seu mapa socio-econòmic. Això facilita l'aparició de serveis a tots els nivells.*
4. *La tradició industrial de Sabadell ha deixat una extraordinària herència patrimonial sobre la qual pot articular-se un nou discurs que vinculi creació amb producció, cultura amb treball. Les dinàmiques socials, econòmiques i culturals tenen a Sabadell una oportunitat única per convergir en un projecte integral i engrescador que aglutini la ciutat al voltant d'objectius col·lectius.*
5. *L'ordenació urbanística realitzada en els darrers anys ens permet parlar d'una ciutat que ja ha resolt els seus problemes primaris. D'altra banda, hi ha una planificació de futur sobre la qual dissenyar i ordenar el mapa de serveis personals, amb garanties d'equilibri i racionalitat.*
6. *Sabadell disposa d'una infraestructura primària a ple rendiment. La xarxa d'equipaments assistencials i educatius, el consorci hospitalari, en són bons exemples. Des d'un altre punt de vista, una part molt important dels equipaments i dels centres imprescindibles per a articular una política cultural ja hi són o estan en fase de construcció.*
7. *L'existència d'institucions econòmiques i financeres importants permet cercar sistemes mixtos de finançament cultural i compromisos d'alt nivell derivats del consens i la coincidència d'interessos.*

b.2. Factors de dificultat,

1. *L'estructura político-cultural de Catalunya no actua positivament sobre el treball cultural que fan les administracions locals. La manca de definició sobre les diferents competències municipals dificulta el finançament de la cultura i un correcte i suficient aclariment sobre el paper que cada una de les administracions ha de realitzar.*

2. *Com una conseqüència directa o indirecta del punt anterior, Barcelona ciutat té un paper hegemònic que dificulta la consolidació dels projectes culturals de les ciutats que l'envolten. La construcció d'una gran Àrea Metropolitana municipalista i policèntrica ara per ara no és una realitat.*
3. *Els problemes derivats del procés d'unificació europea poden retardar la consolidació de Sabadell com a ciutat de serveis. La crisi econòmica i els ajustaments industrials poden fer aparèixer noves bosses de marginalitat. És el que anomenem la societat dels dos terços.*
4. *Tot i que Sabadell disposa d'una infraestructura cultural bàsica, algunes polítiques essencials pateixen la manca d'equipaments adequats. Cal fer inversions importants per corregir aquests dèficits.*
5. *Organitzativament la ciutat no disposa dels instruments necessaris per a gestionar una política cultural adequada als requeriments i les possibilitats de la ciutat. Amb els mitjans actuals es dificil afrontar els reptes del futur.*

1.3. CONSIDERACIONS SOBRE EL PROJECTE CULTURAL.

El Projecte Cultural per a Sabadell ha d'elaborar-se a partir d'uns principis i posicions prèvies explícites, de tal manera que el seu desenvolupament en sigui conseqüència. Es parteix del convenciment que cada ciutat i cada àmbit requereix el seu propi projecte cultural, entenent que solament la relació estreta amb l'espai, la història, el context, el tarannà, la ideologia, la realitat física, la política..., pot estimular i fer creïble el propòsit de l'elaboració i posterior aplicació d'un Mapa Cultural. Es tracta, doncs, d'un projecte dinàmic impossible d'entendre al marge d'una realitat concreta.

El Mapa Cultural de Sabadell parteix dels següents principis:

1. La planificació i el Projecte Cultural.

La introducció d'instruments de planificació en la política cultural és un dels objectius principals del Mapa. La complexitat del registre de temes que poden incloure's dins d'un Projecte Cultural per la ciutat obliga a realitzar un esforç de sistematització i classificació de cada un d'ells per tal de definir línies de treball per a la programació actual i de futur.